

Tot fent camí anaves amb Jesús i Ell amb tu, encara que no te n'adonaves. És veritat que senties una pau immensa, que el pes de la motxilla era tan lleuger com si no portessis res. El teu esperit vivia un silenci intens. I el que veies era bell i autèntic. Els camps verds, els arbres brostant, l'horitzó de muntanyes com pintades de blau. Tot et resultava senzill i immens.

Et va semblar en un determinat moment que Ell anava al teu costat. Per què no? Saps molt bé que hi ha moltes coses que no es veuen i són més reals que moltes de les que es veuen. De fet et ve a la memòria aquelles paraules "Jo seré amb vosaltres tots els dies fins a la fi del món". Dius baixet per a tu mateix: "I no és un dia, ara, abans de la fi del món? Gràcies Jesús per ser-hi"

Creus que Jesús habita en tu, tot caminant aquest matí de primavera cap a les estimades muntanyes. Ho creus, no t'ho inventes. No sembla fruit d'una deducció matemàtica ni d'una lògica quàntica. Però hi ha coses que sabem, pel coneixement del cor, que escapen a la mena de deduccions dels nostres sistemes contables. És cert, Jesús, va en mi, en silenci. Callats, amics, Mestre i deixeble, Fill i fill, l'actual Jesús glorificat. L'històric resta a la història passada, el d'avui és el que va ressuscitar, i és el glorificat.

Ell trenca el silenci. No ets tu qui el trenques. Una suau pregunta, que en el mateix moment que t'arriba et recorda aquella que s'explica en el relat dels deixebles d'Emaús. "Què és el que ha passat recentment a la ciutat?"

T'atures. Esteu en un revolt del camí, enmig de la pujada, l'horitzó es diàfan... arbres, camps, boscos, les muntanyes... tot.

Jesús, el que està passant a la ciutat és molt fort. Hi ha molts homes i dones en atur, hi ha qui passa gana. Neguits, pors, desconfiança, explotació, violència... vivim uns temps difícils i he marxat en recerca de la serenitat que tanta falta em fa, perquè hi he de tornar a la ciutat. Saps som uns quants companys, som més del que ens sembla, segurament ja som molts, que volem canviar la situació.....

Així una llarga estona. Quan has acabat d'esplaiar-te, i torna el silenci quiet coneixes la seva Veu:

"No ho oblidis, de la mateixa manera que hem estat junts en el recés... tornarem junts a la ciutat"

Jesús Renau sj.